

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվանը 6 ռուբլի.
Առանձին համարները 7 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմյանիստ խմբագրատան մեջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ. Редакція «Мшакъ».
կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

Խմբագրությունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերից)

Հայտարարությունը ընդունվում է ամեն լեզուով.

Հայտարարությունների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ.

Հ Ի Մ Ն Ա Վ Ի Բ Գ Ի Դ Ե Մ Ը Ր Ո Ւ Ն Ի

ԲՈՎԱՆԴԱԳՈՒԹԻՒՆ

Սովետների օգտին հաւաքած փողերը. Մամուլի կարծիքը հայտնի մասին. Քննիչ յանձնաժողով.— ԵՆՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Սովետների օգտին. Նամակ Գորիսից. Նամակ Աստրախանից. Ներքին լուրեր.— ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ.— Չինական պատերազմը. Նամակ Թիբեթից. Նամակ Թիբեթից.— ՀՆԱՍՊԻՆԵՐ.— ԲՈՐՍԱ.— ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.— ԲԱՆԱՍԻՐԱՎԱՆ. Պարսկահայերը և նրանց ներքին դրոճերը.

ՍՈՎԵՏԱՆԵՐԻ ՕԳՏԻՆ ՀԱՆԱԲԱՄ ՓՈՂՆԵՐԸ

Ղևո 1893 թվի վերջերին, երբ երևանի և Կարսի նահանգները և թիբեթացի շաշառանի մի քանի գաւառները լավիցին սովի առաջին լուրերը, մենք անմիջապէս հրաւեր կարգադրեցինք կողմասի հասարակութեան օգնութեան ձեռք մեկնել այն հազարաւոր թշուառներին, որոնց սպառնում էր քաղցը, սանձաքիչ, նեղութիւններ և նոյն իսկ մահը:

Հասարակութիւնը արձագանք տուց այդ հրաւերին, և զանազան կողմերից սկսեցին նուէրներ ստացվել, որը մենք անմիջապէս ուղարկեցինք կարօտեալներին:

Բայց որովհետեւ, օրէնքի համաձայն, ամեն անգամ երբ հրապարակական հանգանակութիւն պէտք է լինի, անհրաժեշտ է Բարձրագոյն թոյլտուութիւն ստանալ, ուստի մի առ ժամանակ դադարեցրինք մեր հրաւերը, մինչև որ 1894 թվի սկզբներին ըստ ստացվեց Բարձրագոյն թոյլտուութիւն, որով իրաւունք էր տրվում ամբողջ կողմասում և նոյն իսկ Թուսաստանում հանգանակութիւն անել, թէ մեր երկրի, այն է երևանի և Կարսի նահանգների սովեաների և թէ թիբեթացի շաշառանի սովեաների և գաղթականների օգտին:

Այդ թոյլտուութիւնը միջոց առնելով մեր կրկին հայ ազգաբնակչութեանը բացարձակ կերպով ձեռք մեկնել իր քաղցած, ճնշված գաղթական եղբայրներին և մենք ակնաստիս եղանք, թէ ինչպէս ամեն կողմից նուէրներ սկսեցին տեղա, Մշակի խմբագրութիւնը, Բարձրագոյն ընկերութեան կենտրոնը և էջմիածին, ինքնուրույն առանց թույլ կորչանելու, առանց ուշացնելու, այդ փողերով

օգնութիւն հասցնել գաղթականներին և սովեաներին:

Էջմիածնում ստացված գումարը հասաւ աւելի քան 50 հազարի, Բարձրագոյն ընկերութիւնը իր ճիւղերով միասին ստացաւ աւելի քան 10 հազար ռուբլի իսկ Մշակի խմբագրութեան մէջ հաւաքվեց մօտ 10 հազար ռուբլի:

Մենք ամենայն մանրամասնութեամբ անդադար տպագրում էինք Մշակի մէջ թէ ստացված փողերի հաշիւը, որ մենք ուղարկում էինք զանազան քաղաքներ, գիւղեր, այս և այն հիմնարկութիւններին կամ վստահելի անձանց, սովեաներին և կարօտեալներին բաժանելու համար: Նոյնը արւեւ և Բարձրագոյն ընկերութիւնը, տարաբաղաբար, միայն էջմիածինը չէր ներկայացրեց հասարակութեան իր ստացած փողերի հաշիւը:

Տպագրելով մինչև այժմ մեր ստացած և բաժանած փողերի մանրամասն հաշիւը Մշակի խմբագրութիւնը այսօր վիճակից փակում է այդ հաշիւը: Եւ ահա թէ ինչու:

Բարձրագոյն թոյլտուութեան մէջ ստացված է, որ հանգանակութիւնը կարող է շարունակվել մինչև և ո որ հունձը, այն է մինչև 1894 թվի վերջը: Եւ ահա այժմ, 1895 թվի սկզբին, պարտաւորված լինելով փակել այդ հանգանակութիւնը, յայտարարում ենք, որ այլ ևս սովեաների և գաղթականների օգտին փողեր չենք կարող ընդունել:

Ինչպէս ընթացող հասարակութիւնը կը տեսնի այսօրվայ հաշիւից, խմբագրութեան մէջ այդ գումարից մնում է ընդամենը 720 ռուբլի, որը մենք կը շարունակենք ուղարկել կարօտ տեղերը և բաժանել կարօտեալներին և ամեն անգամ այդ մասին կը արպագրենք Մշակի էջմիածին:

Այդ համառօտ տեսութիւնը անկողի, և փակելով սովեաների փողերի հաշիւը, մենք մեր պարտքն ենք համարում յայտնել մեր խորին շնորհակալութիւնը այն վստահներին, որոնք համար, որ հասարակութիւնը ինչպէս երկար տարիներ ընթացքում, նոյնպէս և այս անգամ ցոյց տուց զէպի Մշակը, յանձնելով Մշակի խմբագրութեան կարգադրութեան ահազին գումարներ:

Այդ վստահութիւնը մեզ համար շատ թանկ արժէ, և մենք կաշխատենք հասարակական բոլոր աղէտների և պէտքերի ժամանակ օգուտ քաղել այդ վստահութիւնից, յօգուտ այն ժողովրդի, որին մենք ամենքս կուզուած ենք ծառայելու:

ՄԱՄՈՒԼԻ ԿՈՐԾԻՔԸ ՀԱՅՈՑ ՀԱՐՅԻ ՄՍՍԻՆ

Նիւ-Եօրկից գրում են հետեւալը. «Գեղեցիկների 18-ին, երեկոյեան, Չիքըրինի շօրի լայնատարած սրահը հազարն բազմութեամբ լցված էր, բողբոջու համար թիւրք կառավարութեան անասելի բռնութիւնների դէմ: Ինձի վրա բազմել էին Նիւ-Եօրկի նշանաւոր քաղաքացիները 40 կամ 50 անձինք և առնականներ: Վիքթոր Բոնապարտի, բարեհամբաւ փաստաբանը, որ միտնդին կազմէ յանձնախմբի ատենապետն էր, ժողովը բացաւ հրաւիրելով զօրավար Սուէյն, նախագահել ժողովին: Զօրավարն ոտքի կանգնեց և մի քանի ընտիր խօսքով միտնդին նպատակը բացատրեց. «Մեր բողբոջի ձայնը, անց նա, անկասկած, պիտի հնչէ Կ. Պոլսի մէջ»: Ապա սկսեցին ատենաբանութիւնները: Միտնդին վերջում մի ամբողջացել օրինոյր երգեց մի հայերէն երգ, որ բուն ծափահարութիւն առաջ բերեց»:

Ամերիկական մի լրագիր հաղորդում է հետեւալը. «Միասնաբնակչների շատ քաղաքներ մէջ եղան ու կը լինին միտնդին, ուր այս երկրի ժողովուրդը կը բացատրէ իր արդար դայրոյթ թրքական բարբարոսութեան դէմ: Նիւ-Եօրքի մէջ գեղեցիկներ 18-ի մեծ միթինգէն զատ եղան ուրիշ ժողովներ ևս, ինչպէս Մաք Արթըրի կեղեցիկները և Ասթորիին: Պրիւսիոյ, Ֆրանսիոյ, Ֆլեմինգսը, Միլեթուս, Ֆրէդուոյ, Ֆրոյլիտէն և այլ քաղաքացի մէջ եղած են նմանօրինակ միթինգներ, և որոշումներ ընդհարեցնում են ու վճռելով յղուած: Պոսթմեն Պարոզի գլխաւորութեամբ մի պատգամաւորութիւն, որոյ մասնակից էր նաև Կիւլեզեան, ներկայացան պետական քարտուղար Կրէյչմի, և կարևոր ներկայացուցիչներ արին: Պետական քարտուղարն տեղի տալով հանրային կարծեաց հոսանքին դարձեր է այժմ հայոց կողմ: Ծերակուրում են պարսկահայերը: Պարսկաստանի երկու ամբողջ թեմում մենք չէ գիտենք մի այնպիսի հոգևորական, որը գտնվել իր կողման Բարձրագոյն ընկերութեան վրա, սիրովիչ և հոգևոր հովիւ համարվել իր հօտի համար:

Բայց, ընդհակառակը, շատ սովորական են միւս՝ հակառակ ընաւորութեան երկոյթները: Այդ կողմից բոլոր տեղեկութիւնները, կարծում ենք, շատ հեշտութեամբ կարող են արտայայտվել հետեւեալ երկուողի մէջ, որը մի քանի ժամանակ առաջ գրում էր Մշակի թափուրդի թղթակիցը. «Մեր պարսկական քահանաները, — ստում է նա — ոչ միայն դուրկ են ամենատարական գիտութիւնից, այլ և անդր են, անընդունակ են անսխալ աղօթքներ արտասանել մեր եկեղեցիների մէջ: Եւ դա շատ զարմանալի երևոյթ չէ, քանի որ նրանից աւելի անպատկառ կարծիքներ քահանաների մասին պատմում են հասարակութեան մէջ նոյն իսկ Արքեպիսկոպոսը, մեր Աղբիւրովիտում, որի ընդհանուր մտաւորական և կուլտուրական առաջադիմութիւնը աւելի բարձր է:

Ուսուցիչների դրութիւնը նոյնպէս շատ անախաճակ է: Մարմատից, օրինակ, Մշակի թղթակիցը գրում է. «Մահաւոր գիւղը ուսուցիչը դերձակ է, Հաֆթուանիւրը — շնորհիւ, փայտիկները ժամագործ: Չը մտանաք, որ քահանաները և ուսուցիչները գրեթէ միակ ճրագներ են, որոնց

տին մէջ ճիար Հօր որոշում մի ներկայացոյց գեղեցիկների 3-ին, որ ընդունուեցաւ խնդրելով տեղեկութիւն հայկական կոտորածին նկատմամբ: ճիար Պայնչառ ևս որոշում մի առաջարկեց, որով կը բողբոջէր այս բարբարոսութեանց դէմ և կուզէր որ կառավարութիւնն այս պատճառաւ յանդիմանէր թիւրք կառավարութիւնն: Ասոր վրա կառավարութիւնն ներկայացոյց ձեւաբանութիւն այս խնդրոյ վերաբերեալ բոլոր դիւանագիտական թղթակցութիւններն»:

Բերլինի «Local Anzeiger» լրագիրը առաջ բերելով անգլիական լրագիրների հողորդած այն լուրը, թէ թիւրքացի զինուորական միխատրութիւնից զոջացել, անհետացրել են Չաքի-փաշայի գեղուցաղբը Մասունի կոտորածի մասին, ասում է, որ իբրև թէ սուլթանը սկզբում անկեղծ կերպով աշխատել է ճշմարտութիւնը իմանալ և իբրև ապացոյց արձանագրում է հետեւեալ զեպերը: «Միշտ սուլթանը հարցնում էր նախկին մեծ վիզիր Բեհամի-փաշային, թէ ինչ է նրա կարծիքը հայոց հարցի մասին: Մեծ վիզիրը պատասխանում է, որ եթէ անգլիական լրագիրների տեղեկութիւնները ճշմարտութիւն են, այն ժամանակ գործերը շատ վատ կերպարանք կը ստանան. մանաւանդ կարծիք կայ, թէ զինուորական միխատրութիւնը կասկածելի հրամաններ է տուել զօրքին: Սուլթանը լսելով այդ բոլորը, ուղարկում է իսկուս երկու հօգի իր թիֆլիսապահներից զինուորական միխատրութիւնը հրամայելով պահանջել միխատրից Մասունի դէպքերի մասին եղած բոլոր ակտերը և անմիջապէս պալատը բերել: Այդպէս էլ կատարվում է, և սուլթանը տալիս է ակտերը Բեհամի-փաշայի ձեռքը, որ նա իր սեփական աչքերով տեսնի և ստուգի: Լրագիրը աւելացնում է, որ կարգադրով այդ ակտերը, Բեհամի-փաշան համոզվում է, որ յիշաւի զինուորական միխատրութիւնը խստութեամբ պահանջել է ամենաճիշտ տեղեկութիւններ և ստացել է այդ տեղեկութիւնները»: Սակայն ո՞վ է հաւատում թիւրքացի ակտերին: «Չինուորական միխատրութեան արձակած հրամաններին, Չաքի-փաշայի անուսով առաւ, որով պատկերում են նրան ճշմարտա տեղեկութիւններ ներկայացնել և նոյն իսկ ամենապիղք զեպեր

միջոցով պարսկահայերի մէջ, այսպէս ասած, լոյս է մատնում: Լիսա — բայց ինչ լոյս կարող են արձակել այդ «ճորագները», երբ իրանք երբէք վստահ չեն եղել:

Պարզ երևակայելու համար պարսկահայերի դրութիւնը, մեր բերած դիտողութիւններին պէտք է գցել և այն սօցիալական-տնտեսական պայմանները, որոնք գոյութիւն ունեն Պարսկաստանում և որոնք ժողովրդին ենթարկում են սանձարձակ կամակայութիւնների Պաշտօնները Պարսկաստանում աճուրդով են տրվում. նահանգի խանը կամ հաքէ մը մի որոշ գումարով և որոշ ժամանակով առնում է բարձր կառավարութիւնից մի նահանգ և դրա համար մի որոշ կապալաւորում է տալիս իւրաքանչիւր տարին, իսկ ինչ-որ ինքն է շահում, ինչքան-որ ինքն է կարողանում գլխի իր նահանգի սահմաններում ապրող ժողովրդից, — դա իր գործն է...»

Պարսկաստանի գիւղերի մեծ մասը սեփականութիւններ են մասնաւոր խաների և բէկերի, որոնք, նստելով գիւղերի մէջ, կառավարում են այդ գիւղերը և կարգադրութիւններ անում նրանց մէջ իրանց քեթի և արամադութեան համեմատ... Հասկանալի է, որ այդպիսի կարգերի գոյութեամբ, ժողովրդի կեանքը և պատիւը շատ էլ պաշտպանված չեն կարող համարվել, որ կամակայութիւններ, եւի ամենապալաւորակ և տղեղ

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ՊԱՐՍԿԱՀԱՅԵՐԸ ԵՒ ՆՐԱՆՅ ՆԵՐՔԻՆ ԳՈՐԾՆԵՐԸ

Եթէ է մի ժողովնեք այն բոլոր տեղեկութիւնները, որոնք հաղորդվում են Պարսկաստանի զանազան հայաբնակ քաղաքներից և տեղերից՝ Թէրանից, Թավրիզից, Սալմաստից, Նոր-Ջուղայից, Ղազուից, Հաֆթուանից և այլն, — մենք շատ դժուար և շատ աննախանձելի կացութեան մէջ կը գտնենք պարսկահայերի վիճակը:

Մի քանի ամիս առաջ, — գրում է Մշակին մի թղթակիցը Պարսկաստանից, — Չուլֆա տանող ճանապարհի վրա պարսիկ աւաղաններ, յարձակվելով հայ վաճառականների վրա՝ սպանեցին նրանցից մէկին՝ Սուէս անունով, իսկ միւսներին կողպտեցին և 10.000 ռ. ապրանք տարան: Նոյն միջոցին, յուլիսի 23-ին, աւելացնում է թղթակիցը, Ղաթասար գիւղում աւաղանները սպանեցին մի ուրիշ հայի՝ Սմբատ Արզումանեանին: Սովորաբար կոչում էր զարբեցնող թունաւորից մի քրդի ձեռքով: Իսկ Ղազուից հաղորդեցին, որ կատաղած մահմեդական ամբոխի մոլեանդուր

թեանը հաղու դո՛ չը գնալին տեղական քահանան և հայկական եկեղեցին:

«Շաւիղին» գրում են. Խոյի Այդաւար գիւղում, անսխալ զրպարտութիւնների շնորհով, զանազան ժողովների տեղական քահանան՝ մի քանի ուրիշ յիշում են Գերեկի Աստուածածնի վանքի դժբաղդ վիճակը և սերազոր ճամբարիկանների գործողութիւնները Պարսկաստանի սահմաններում: Յիշում են անկասկած և այն, որ քրդերը, անցնելով Պարսից սահմանը, թալանեցին մի գիւղ և ահագին աւարով հեռացան: Մի քանի օրից յետոյ նոյն քրդերը ուրիշ ճանապարհով յարձակվելով թաղէտ-առաքելայի իննաւորը վանքի վրա, կողպտեցին և ամալի դարձրին նրան Գերեկի վանքի պէս...»

Այս վիճակագրական տեղեկութիւնների թիւր կարելի է շատ ընդարձակել, բայց նրանք նոյնպէս շատ բաւական և շատ պերճաբոս են համոզվելու համար, որ պարսկահայերի կեանքում, զրկաւորապէս թիւրքաց սահմանների մօտ, սկիզբն է առել մի խիստ վտանգաւոր քաղաքում, որը գնալով կարող է նոյն-իսկ մօտ ապագայում խիստ օրհասական կերպարանք ստանալ:

Այդ տեղեկութիւնների հետ զուգընթաց հետաքրքրական է ի նկատի առնել և այն հակաքաղաքակրթական պայմանները, որոնց մէջ ապ-

չը ծածկել, իբրև պատասխան Զարի-ի-ա- շան կրկնում է բոլոր սուրբերով, թէ իր տուած տեղեկութիւնները կատարելագէտ ճշմարիտ են:

Լօնդօնից հեռագրում են «НОВОЕ ВРЕМЯ» լրագրին հետևեալը. «Հաւատաց- նում են, որ պարլամենտի 40 անդամներ խոստացել են պնդել, որ կազմակերպվի մի ինքնավար հայկական նահանգ»:

Պետերբուրգի լրագրիները հեռագրի են ստացել Լոնդոնից, որ լորդ Բոզրերի մտադիր է պահանջել, որ թիւրքաց շա- յատանում եղած այժմեան թիւրք պաշ- տօնեաները հեռացնուին և նրանց տեղ նը- շանակվին նոր պաշտօնեաներ, քրիստո- նեաներից:

Գերմանական «Vossische Zeitung» լրագրի սեփական թղթակիցը գրում է Կ. Պոլսից հետևեալը. «Թիւրքաց կառավարու- թիւնը յոյս ունէր, որ ձեռնարկ խտուրթիւ- նը և խօսքն արդէ կը դնեն քննիչ յանձնաժողովի գործակարութեան. բայց եղանակները լաւացան, ձանապարհները բացվեցին և խօսքն էլ տարածվում, այնպէս որ յանձնաժողովը կարողութիւն ունեցաւ էրզրումից դուրս գալ և հասաւ Մուշ: Քննութիւնը արդէ սկսվել է: Բարձր Կրթան անախորժութիւն է պատճառում և նորահաստատ պատրիարք Իզմիրեանը, որ իրան պահում է անկախ և համարձակ: Պատրիարքը հայկական քաղաքական ինք- նավարութեան ինդիկներով չէ զբաղված, բայց նա պաշտպան է հայ ժողովրդի դա- բաւոր իրաւունքների, թարգման է նրանց գանգաւորների և պահանջում է արդար քննութիւն և ուշադրութիւն կառավարու- թեան կողմից: Պատրիարքը այդ միտքը յայտնեց և իր ձառումը Անգլիական պոս- տատարի ձեռքակալումը այստեղի այլազգի- ների քաղաքական շրջանում շատ ծանր տպաւորութիւն արաւ: Ամենքը ստում են, և թէ օսմանները մայրաքաղաքում օտար պետութեան վերաբերութեամբ այսպիսի մի անիրաւութիւն է տեղի ունենում, ու- ընմն Սասունի կոտորածի մասին բոլոր լու- րերը ձիշդ են»:

ԲՆԵՆԺ ՅԱՆՁՆԱԾՈՂՈՎ

Մեր մի թղթակիցը հաղորդում է հետեւի տե- ղեկութիւնները, որ նա ստացել է քրանից 14 օր առաջ Խոնուից եկած մի հայից:

«Սասունի արևմտեան ղեկավարների կառավարութեան կատարած գաղափարութիւնների գործը քննող յանձնաժողովը յունվարի 5-6-ին հասաւ Խոնու: Քննիչ յանձնաժողովի անդամներն են՝ մի ֆրանսիացի, մի անգլիացի, մի ռուս, մի տաճիկ և մի հայ: Յանձնաժողովը եղել է Խոնու- մի այն գիւղերում, որոնք գտնվում են ղեկի Սա- սուն տանող ձանապարհի վրա: Այն գիւղերի բը- նակիցները, որտեղից անցել է յանձնաժողովը, գրաւոր բողոքներ են ներկայացրել թիւրք կառա- վարութեան ձեռքից կրած նեղութիւնների հա- մար: Այդ գիւղերն են. Չաւուրման, Ղարա- քեօփու, Գեօվանդուկ և Ղարաչօ- բան: Գրաւոր բողոքներ են տուել յանձնաժող- վին և այն գիւղերը, որոնք մտ են եղել ձանա- պարհին: Այսպէս, Հարամիք, Մարուֆ և Շա- բաղին գիւղերի բնակիչները իրանց բողոքները քերտրերի և կառավարութեան պաշտօնեաների վրա՝ տարել հասցրել են յանձնաժողովին Խոնուից Բուլանջի տանող ձանապարհին:

արտայայտութիւններ կարող են տեղի ունենալ ամեն օր, ամեն մի քայլում: Յիշե՛ք նոյն Հաֆ- թուանի միջնադէպը, որից արտադրուած համար հայ ղեկավարները, կաթօլիկները միջամտութեամբ, 300 թուական տարով բեկին, հազիւ աջողում են հանցանքը նրա բարկութիւնը...»

Այդ բոլոր անախորժ և ցաւալի տեղեկութիւն- ների հետ միասին թղթակիցները մասնաւոր են լինում և այն վերին աստիճանի անցանկալի տեն- ղեկեղայի վրա, որը ղեկավար է վերջին ժամա- նակները պարսից կառավարութեան կողմից ղե- պի տեղական հայերը: մենք խօսում ենք այն կաթօլիկ մասին, որը զանազան անտակտ և նեղ մարդկանց շնորհով սկսում է յղանալ պար- սից կառավարչական շրջաններում ղեկի մի այն- պիսի խաղաղ և կուրտուրական ժողովուրդ, ինչ- պէս են հայերը: Ան օրինակ, ինչ է գրում թալիքի ձեռ թղթակիցը, մի քանի ամիս առաջ թալիքից: «Մտ օրերս կառավարու- թիւնը, հակառակ հայերի վաղուց ի վեր վայե- լած արտօնութիւններին, կարգադրեց հարկի են- թարկել հասարակ արձեւատարներին, որոնք շատ մեծ դժուարութեամբ են կարողանում իրանց օ- բանացը ձարել: Նոյն տեղից, մի քանի օր յե- առ, մի այլ թղթակից գրում է. «Շնորհով... հայե- րը վերջին տարին սկսում են կորցնել պարսից կառավարութեան վստահութիւնը: Գա մի

մար: Այդ գիւղերն են. Չաւուրման, Ղարա- քեօփու, Գեօվանդուկ և Ղարաչօ- բան: Գրաւոր բողոքներ են տուել յանձնաժող- վին և այն գիւղերը, որոնք մտ են եղել ձանա- պարհին: Այսպէս, Հարամիք, Մարուֆ և Շա- բաղին գիւղերի բնակիչները իրանց բողոքները քերտրերի և կառավարութեան պաշտօնեաների վրա՝ տարել հասցրել են յանձնաժողովին Խոնուից Բուլանջի տանող ձանապարհին:

«Գրաւոր բողոք է ներկայացնում և Բուլանջ- ին Համդալիս գիւղի մի հայ ընտանիք, որի 16 տարեկան աղջկան, յանձնաժողովի գաւուց 15--20 օր առաջ, քերտրերը դիշերով ժամի 4 ին- զոսով մտնելով տուն՝ հանում են անկողնից և տանում: Աղջկան քերտրերը թողնել են տալիս մի- նչ անգամ չորբը հագնելու, այլ մերկ, միայն տակի հագուստով հանում են ու դնում ընտա- նիքի անդամները հաւար: են ձգում գիւղը, բայց գիւղացիք իմանալով որ քերտր են եկել, սարսափից տանից չեն դուրս գալիս:

«Սասունի ժողովրդի այն մասը, որ ազատվել է գաղափարութիւններից, այժմ ցրված է Խոնուի, Բուլանջի և Մուշի գիւղերում, ո- րովհետեւ նրանց բոլոր բնակութիւններն այրված կամ անբնակ են և բոլոր գոյրը յափշտակ- ված: Սասունցիներից շատերի վերքերը, որ ստա- ցել են կուրի ժամանակ, զեռ մինչև այժմ էլ չեն առողջացել: Գեռ մինչև այժմ էլ սասունցի յափշտակված աղջիկներից շատերը զոհնում են տաճիկ զօրքերի մօտ: Սասունցիները առաջուց իմանալով, որ քննիչ յանձնաժողով է գալու և որ կառավարութիւնը յանապատում է հաւատացնել, թէ հայերի վրա թնդանութիւնը չեն արձակված, այլ նրանք կաւ են ունեցել միմիայն քերտրերի հետ, որոնց հրացանները դնումներով և սպանել են, և թէ կայսերական զօրքերը մի- այն կարգ են վերականգնել, այդ բոլորը սասուն- ցիները նախապէս իմանալով, մտածում են զրա առաջն ետնել՝ պահպանելու կանգնեցնելով ի- րանց երկրում այն հորերի մօտ, ուր թաղված են զօհների դիակները: Այդ պահպանները ցոյց են տալու յանձնաժողովին թնդանութիւնը դնողներից վարդավ նահատակ լեռնականների մարմինները:

«Խոնուի, Բուլանջի և Մուշի գիւղերում ե- դած սասունցիները ընտրում են իրանց միջից նշանաւոր և աղքեցիկ մարդկանցից երկու հոգի և ուղարկում են մինչև էրզրում՝ դիմաորելու և առաջնորդելու քննիչներին ղեկի Սասուն: Քննիչ յանձնաժողովին՝ Խոնուի գիւղերում եղած սա- սունցիները առանձին-առանձին բողոքներ են ներ- կայացնում իրանց վրա գործ գրած գաղափու- թիւնների մասին: Իսկ Ղարաքեօփու գիւղում ե- դած սասունցի կանայք իրանց երեխաներով ան- ձամբ դիմաւորում են յանձնաժողովին, որի հայ անդամի միջոցով յայտնում են իրանց գանգա- ները: Քննիչները սասունցի կանանց մեծ սիրով են ընդունում և բաւականաչափ զբաղ բաժանում նրանց»:

Էլ—Էն

շատ մեծ վտանգի սկիզբն է, որը կհանք առնե- լով, ամենազարգուրդի հետեւանքներ առաջ կը բերի հայտատկ հայերի համար, մահամտական երկրում:

Հաղորդելով այդ տեղեկութիւնները և նկատի առնելով քրիստոնեաների բացառիկ դրութիւնը մահամտական երկրի մէջ, թղթակիցները խնդրի լուծումը, խնդրը կրեթիկական գրութիւնից ա- դատելու միակ միջոցը գտնում են այս և այն անձնատարութեան մէջ, որը ժամանակաւ կըր- պով ուղարկված է այդ երկրը, նրանց ներկա- յացուցիչ լինելու համար: Ճիշդ է, անհասանելի անձնական ինքիցատիւն մենք ահաղին նշանա- կութիւն ենք տալիս, ճիշդ է, անհասանել հասա- բարկութեան կեանքում, մասնաւոր հասարակական ղեկավարող հիմնարկութիւնների գլխին կանգնե- լով ահաղին, նոյն իսկ, վճառական զեր են կատա- րում, այնպէս որ այդ կողմից վերին աստիճանի ցանկալի է, որ այդպիսի անձնատարութիւնները կանգնած լինեն ժամանակի պահանջների բարձրութեան վրա, բայց, ի նկատի անկելով այն հանգամանքը, որ այդ անձնատարութիւնները, ինչ կատար այն տեսակետին, որ ունի այդ կառավա- րութիւնը ղեկի հայոց հոգևոր ներկայացուցիչը: Եւ հինց այժմ հայոց առաջնորդները Պարսկա- սանում թէ իրանց յարաբերութեան եղանակով, թէ իրանց վարած իրաւունքների ընտրութեամբ զանազան տնտեսական-իրաւաբանական խնդր-

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՍՈՎՍԱՆՆԵՐԻ ՕՂՏԻՆ

Ստացանք թիւրքաց Հայաստանի, Երևանի ու Կարսի նահանգների սովեւանքի օգտին.

- 1) Բագու արևակ կատարին Ալիխանեանից 10 ռուբլի:
- 2) Սօչիից, Ղ. Այվազեանից՝ 3 ռուբլի:
- 3) Քանարակեազից, Աւետիս Քոչարեան- ցի միջոցով 60 ռուբլի, հանգանակված հետեւեալ անձինքներից՝ նաւապետ Յիմերման՝ 20 ռ., Փա- նեանց՝ 10 ռ., տիկին Մէլիք-Եսայեանց՝ 10 ռ., Քոչարեանց՝ 10 ռ., և մի քանի անձինք՝ 10 ռ.:
- 4) Չիլի շիլեարից, Լ. Վանիեանցի միջոցով, 50 ռուբլի, որ հանգանակվել է հետեւեալ անձինք- ներից՝ խախանեանց՝ 10 ռ., Երեմեանց՝ 12 ռ., Աստուածատուրեանց՝ 5 ռ., Բէլուզեւի՝ 2 ռ., Անանեանց՝ 1 ռ., Արուսեանց՝ 10 ռ., Վանիեանց՝ 10 ռ.: Ընդամենը 50 ռ.:
- 5) Ա. Սալցիսայից, տիկիններ Ալիքն Առա- քեւեանի և Աննա Չիլիզարեանի միջոցով հան- գանակված 24 ռուբլի, հետեւեալ նամակով.

«Անցեալ մայիս ամիս սկզբին, բացառապէս քաղաքի հայոհների շրջանում ժողովարարու- թիւն արինք յօգուտ տաճկահայ սովեալ գաղթա- կաններին: Սակայն մեզանից անկախ պատճառնե- րով, ժամանակից առաջ դադարեցրինք հանգանա- կութիւնը: Մի օրվայ հանգանակութիւնը հասաւ 74 ռ., որից 50 ռ. նոյն մայիս ամիս 3-ին յանձ- նեցինք քաղաքի նախկին յաջորդ Անանիս վար- ղապետին (այժ կայսերական) կաթօլիկոսին ու- ղարկելու, խոստանալով հանգանակութիւնը վեր- ջացնելուց յետոյ՝ մնացած գումարն էլ յանձնելու նրան: Որովհետեւ անկարող եղանք այնուհետև հանգանակութիւնը շարունակել, այդ պատճառով մինչև օրս, մեզանից անկախ պատճառներով, վե- րոյշեալ հանգանակած գումարի մնացորդ 24 ռ. մնաց մեզ մօտ, որը ներփակեալ ուղարկելով յարկելի խմբագրութեանը, խոսնաբար խնդ- րում ենք գործ զնէք վերոյիշեալ նպատակին»:

6) Միջաշէլ Աւետեանից՝ 1 ռուբլի: Ուրեմն նախկին 1065 ռուբլու 59 կ. հետ այժմ ունենք 1213 ռուբլի 59 կ.:

1) Յունվարի 12-ին այդ գումարից 60 ռուբլի տուեցինք թիւրքաց Հայաստանից պանդխտած ե- րեք հոգու, այն է՝ Գիւլի-Գիւզան գիւղի բնակիչ Ղարաբ Մարկեանին՝ 20 ռ., նոյն գիւղի բնակիչ Գրիգոր Յուսէփեանին՝ 20 ռուբլի և Արեշի գիւղի բնակիչ Աւետիս Տէր-Յովիթեանին՝ 20 ռ., որպէս զի հայրենիք վերադառանաւ:

2) Յունվարի 15-ին տուեցինք՝ Բասենի Խոսրովեան գիւղի բնակիչ Կիրակոս Յովհաննիսեանին 15 ռուբլի, հայրենիք վերա- դառնալու համար. Խոնուի Ղոզլուվայ գիւղի բնակիչ՝ գաղթական Մելիք Ղարաբեանին 5 ռ. և գաղթական Յակոբ Էրազեանին 3 ռ.:

3) Յունվարի 27-ին տուեցինք բասենցի Յով-

ղի գործերը ներթակալ չը լինէին ժամանակաւոր անձ- նատարութիւնների հետ կապված բոլոր անյարմա- րութիւններին:

Խնդրը նրանումն է, որ ժամանակաւոր պաշտօնեաները ժամանակաւոր կերպով կա- տարելով մի պաշտօն, զօրկ են մնում թէ երկրի հետ ժամանակաւոր և թէ հարաւորութեան չու- նեն հետեւելու մի օր և է երկարատեւ սխա- տմի, կամ տակախալիս ժամանակաւոր պաշ- տօնեաները, իրանց կարճ պաշտօնավարութեան ընթացքում, անկարող են երկիրը ուսումնասիրել այն աստիճան, որպէս զի կարող լինեն իրանց ամբողջ ստորագրեալ ժողովրդի հոգևոր պէտքերի ճշգրիտ ներկայացուցիչը համարվել:

Բայց մշտական և կայուն մարմին ն- ւն րի գոյութեամբ, եթէ, ի հարկէ, նրանք կա- նօնաւոր կերպով են կազմակերպված, հարաւոր կը լինի հետեւել մի օր և է կայուն կամ երկարատեւ սխաւմի: Մի մշտական և կայուն մարմին գոյու- թիւնը, նոյն իսկ պարսից կառավարութիւնը կը ճանաչի պաշտօնապէս, որովհետեւ զա չէ հա- կատում այն տեսակետին, որ ունի այդ կառավա- րութիւնը ղեկի հայոց հոգևոր ներկայացուցիչը: Եւ հինց այժմ հայոց առաջնորդները Պարսկա- սանում թէ իրանց յարաբերութեան եղանակով, թէ իրանց վարած իրաւունքների ընտրութեամբ զանազան տնտեսական-իրաւաբանական խնդր-

հաննէս Մեհրէեանին 5 ռուբլի և Աւետիս Մա- նուկեանին 5 ռուբլի:

4) Բարեգործական ընկերութեան թիֆլիսի խորհրդին, ղեկեմեաների 28-ին, 100 ռուբլի:

5) Բարեգործական ընկերութեան թիֆլիսի խորհրդին՝ յունվարի 12-ին, 100 ռ.:

6) Երէկ, յունվարի 30-ին, տուեցինք Բարե- գործական ընկերութեան թիֆլիսի խորհրդին՝ 100 ռուբլի:

7) Այսօր, յունվարի 31-ին, ուղարկեցինք Ալեք- սանդրապոլ, Բարեգործական ընկերութեան հիւ- ղին՝ 100 ռուբլի:

Մեզ մօտ մնաց 720 ռուբլի 59 կ.: Ուրեմն մինչև այժմ ստացել ենք 9932 ռ. 41 կ.: Ուղարկել ենք 9212 ռուբլի:

ՆԱՄԱԿ ԳՕՐԻՍԻՑ

Յունվարի 16-ին

Յունվարի 14-ին, տեղական թատերասերների խումբը, Հ. Մինասեանի զանչիւմով, հայոց դպրո- ցի չքաւոր աշակերտների օգտին՝ ներկայացրեց Գալիֆայեանի «Մանդալու» օղբերգութիւնը, և Մարգարեանի «Մարտի կտակը» և «Կրօն-կրօն» վիճակները: Թատրոնի զանչիւմը և բեմը, շնորհիւ իշխան Կ. Թումանեանի գործ զրած ֆանքերին, չբեղ կերպով դարգարված ու լուսաւորված էր: Այդ օրը թատրոնը գրաւել էր հանդիսականների մեծ բազմութիւն թէ իրական և թէ արական սեւից. ներկայ էին և ուսուներ և թուրքեր:

Ներկայացումը, պէտք է ասած, բաւականին ա- ջող անցաւ, բոլոր խաղացողները բարեխղճու- թեամբ կատարեցին իրանց դերերը և չը փչացող- ընդհանուր անսամբը: Կանանց դերերում օր Հ. Մարանջեանց և Մ. Բեկզաբեանց, որ առաջին անգամն են բեմ դուրս գալիս, իրանց աշխոյժ և կեղանի խաղով լաւ տպաւորութիւն թողեցին հանդիսականների վրա:

Ներկայացումից դուռ արդիւնք մնաց 166 ռ., 60 կ. հանդիսականները մի քանի անգամ ծափա- հարութիւններով բեմ կանգնեցին բոլոր խաղացող- ներին. ներկայացումից յետոյ, հայոց դպրոցի հո- գաբարձուները մի համեստ ընթրիքով պատեցին սիրողների խմբին: Ժողովրդից շատերը տեղի աա- կաւորութեան պատճառով զուրկ մնացին թատրոն յամակալուց:

Շնորհակալութեան արժանի են իշխան Թումա- նեանցը, որ ստանձնելով բեմի կառավարչի դերը մեծ աջօրութեամբ պատրաստեց բեմը, երկ- րորդ՝ Շուշու Բարեգործական ընկերութեան տե- ղական հիւղի վարչութիւնը, որ մեծ օգնութիւն ցոյց տուեց, ուղարկելով պատմական զգեստներ, երրորդ՝ Հ. Մինասեանց, որ առանց մի օր և է վարձի թէ իր տները սենեակները և թէ զանչիւմը տուեց ներկայացման համար և վերջապէս այն անձինքը, որոնք ձրիապէս զանազան իրեր ծախսե- ցին՝ թատրոնի պէտքերը հոգալու համար:

Տեղական երիտասարդները, մօտաւորապէս 30 անձանց ստորս գրութեամբ, մի խնդրագրով դիմել

ներում, յայտնի չափով ինքնիշխան են և ինքնա- կամ Եւ ուրիշ կերպ էլ անկարող են լինել, ի նկատի ունենալով հայ և պարսիկ աղքերի կրօ- նական ուսումնական-քաղաքակրթական խնն- դիրների մեծ տարբերութիւնները:

Մեր առաջարկած միջոցը նրանով է զանազան- վում այժմ գոյութիւն ունեցող կարգերից Պարս- կահայերի մէջ, որ յայտնի չափով հոգևոր իշխա- նութեան իրաւունքները տեղափոխում է մի մը շա- տակ ան կանօնաւոր վարչութեան ձեռքը: Կանչ առնելով այդ միջոցի վրա, իբրև մի ճիշդ և նպատակայարմար միջոցի վրա՝ պարսկա- հայերի երեսի վրա թողած գործերը կարգա- գրելու համար, մեր ամբողջ ուշադրութիւնը պէտք է դարձնենք այդ վարչութեան կա- նօնաւոր կազմակերպութեան վրա:

Ինքն ըստ ինքեան հասկանալի է, որ այդ վար- չութիւնը պիտի ունենայ իր մշակված կանօնները՝ իր բոլոր գործողութիւնների համար, հաստատ- ված միաժամանակ իշխանի կաթօլիկոսի բարե- հաճութեամբ և պարսից Շահի բարձրագոյն կամրով:

Ա. Ղուլեանց

ն Թիֆլիսի կովկասեան Բարեգործական խորհրդին թոյլտուութիւն խնդրելով այստեղ տեղական ճիւղ բացանելու...

ՆԱՄԱԿ ԱՍՏՐԱԽՆԻՑ

Յունւարի 14-ին

Յունւարի 9-ին, ձմեռային թատրոնում, հայուհեաց խնամատար ընկերութեան օգտին, տեղական արտոնների մի խումբ ներկայացրեց առաջին անգամ Սունդուկեանի «Ամուսիններ» պիէսան, և պէտք է խոստովանել...

Մասնակցողներն էին՝ տեղական մի քանի հայ երիտասարդներ և օրիորդներ, որոնց մէջ առաջին տեղն էր բռնում օր. Ն. Լյուարեանը իր շնորհալի խաղով, Մարգարիտի դերում: Օրիորդը առաջին անգամը չէ, որ մասնակցում է բարեգործական նպատակով տրվող ներկայացումներին...

Բացի օր. Լյուարեանից բաւական լաւ էին իրանց դերերում օր. Ս. Ջանուսեանը, օր. Պանագուլեանը և տիկին Մեղիկեանը: Վատ չէին և պ. Գ. Ջանիդեան և Գրանիչիկեան:

Առհասարակ սիրողներ վերաբերվել էին դէպի իրանց զործը կատարեալ բարեխղճութեամբ: Թատրոնը համարեալ ի էր. օժեհակները դեռ մի քանի օր առաջ արդէն վաճառված էին:

Ընդհանուր մուտք եղել է 620 բուրլի 75 կոպ. և 100 բուրլի նուէրներ, ծախս եղել է 277 բուր. որից 200 բուրլին թատրոնն է վերցրել, ուրեմն՝ զուտ արդունք մնացել է ներկայացումից 443 75 կոպ.:

Մենք՝ աստղաբաններս պէտք է շնորհակալ լինենք առհասարակ սիրողներին, խնդրելով որ չը դաւանան մասնակցել բարեգործական նպատակով տրվելիք ներկայացումներին, մասնաւորապէս մեր ժողովուրդը մեծ ծարաւ է զգում դէպի հայոց ներկայացումները և ուրախութեամբ յաճախում է թատրոնը:

Յ. Գ.

զիտ կատարվել: Հանդուցեալի գերեզմանի վրա կանգնեցրած է մի մահարձան՝ նրա կտակակատարների ձեռքով:

Երէկ երեկոյեան, 9 ժամին, ստացանք Բագուից հետեանայ հեռագիրը. «Քրտնիւարեանի Պասաժը ամբողջապէս այրվում է: Իսկ 11 ժամին ստացանք հեռագրով հետեանայ մասնամասնութիւնը. «Հրդեհը սկսվեց Լանկոյի մագաղինից, որը ապահոված է: Ապրանքի մի մասը ազատված է: Պետական բանկի բաժինը, որը գտնվում է Պասաժի մօտ, պահպանվում է Նորելի հրդեհաշիջիչ խմբի միջոցով: Պասաժը ապահոված է 200 հազար բուրլիով:»

Այս քանի օրերս տեղի պէտք է ունենայ երկու հայերէն ներկայացում, մի կը ուրբաթ օր, փետրվարի 3-ին, միւսը երկուշաբթի օր, փետրվարի 6-ին: Առաջին ներկայացումը տալիս է դերասան Յարութիւնեան, հայ դերասանների մասնակցութեամբ և պէտք է խաղան «Քինո»: Իսկ երկրորդ ներկայացումը տալու է դերասան Պետրոսեան, սիրողների մասնակցութեամբ, և պէտք է խաղան «Ռոբէլ Ակոստա»:

Մեզ ուղարկված է Բագուի մարդասիրական ընկերութեան 1894 թ. հաշիւը և 1895 թ. նախահաշիւը, որից երևում է, որ անցեալ 1894 թ. ընկերութիւնը ունեցել է մուտք 9847 բ. 46 կ., իսկ ծախք 8985 բ. 21 կոպ.: Առաջիկայ տարվայ համար նշանակված է նախահաշիւով մուտք 10.200 բուրլի, իսկ ծախք՝ 9702 բ. 75 կ.: Ընկերութիւնը 1-ին յունուարի 1895 թ. ունի արտնթղթերով, կանխիկ դրամով և ստանալիքներով 95,794 բ. 19 կ.: Բացի այդ ընկերութեան մէջ կան և պահեստի գումարներ զանազան նպատակների համար:

Ռուսաց յայտնի գրող Լե. Տոլստոյ գրել է մի նոր աշխատութիւն «Տէր և բանուր» վերնագրով: Այդ գրուածքը չուտով լոյս կը տեսնի:

Բագուի քաղաքային դուման, ինչպէս հարդում է «Каспий» լրագրի, որոշել է 700,000 բուրլի փոխառութիւն անել քաղաքի պէտքերի համար:

ԲԱԹՈՒՄԻՑ մեզ գրում են յունուարի 28 ից. «Այս գիշեր, ժամը 12 ին, հրդեհին զոհ գնաց Սուկոնեանների բաղնիքի շինութեան մի մասը: Կրակը այնպիսի արագութեամբ տարածվեց ամբողջ շինութեան մէջ, որ ստանալի թշուառ և աղքատ ընտանիքներ, առանց կարողանալու իրանց ունեցածից գէթ մի բան ազատելու, մնացին աւմնաթշուառ դրութեան մէջ: Ոչ սակաւ վնաս հասաւ նաև այրվող շինութեան մօտակայ կենդանիներին, որոնք սարսափից, որ հրդեհը կարող է տարածվել սկսեցին դատարկել իրանց տները և այդպիսով ջարդ ու փշուր անել իրանց ունեցած շտեմեցածը: Հրդեհը սկսվել էր տանտէր Սուկոնեանների խոհանոցից:»

ԲԱԳՈՒԻՑ մեզ գրում են. «Բայախանում բացվել է նաւթի մի նոր շատրուն, որ պատկանում է Ասադուլաբլին և Նաղիբլին: Շատրունը օրական արտադրում է մինչև մի միլիտոն պուդ նաւթ: Նաւթը ժողովրդում է լծի մէջ, որի շուրջը կանգնեցրած են մինչև 100 մարդ պահապաններ, որոնք հսկում են նաւթը կրակից ազատ պահելու համար:»

ԱՍՐԻՎԱՄԻՇԻՑ մեզ գրում են. «Յունուարի 17-ին երկրասարդները մի ներկայացում տուին յողուտ ուսումնասիրանի. խաղացին «Արշակ Բ.» ողբերգութիւնը և «Երկու հարիւր հազար» վոդևիլը: Դահլիճը լի էր ժողովրդով: Չը նայելով որ մուտքը համեմատած առաջին տարիներին հետ շատ էր, բայց դրա հետ միասին ծախսն էլ շատ եղաւ նոր բնի շինելու պատճառով, որի բացակայութիւնը մեծ խոչընդոտ էր մինչև այժմ ներկայացումներ տալու համար, և որը կազմում է ուսումնասիրանի եկամուտի գլխաւոր աղբիւրներից մէկը:»

ԳՆՈՐԻՍԻՑ մեզ գրում են. «Լուսն էնք, որ Չանգեղուրի գիւղական հիւանդանոցի բժիշկ Չ. Տէր-Յովսէփեան պաշտօնով տեղափոխվում է Չըվանշիրի գաւառը: Այդ պարունը չուրջ մի տարի

այստեղ գտնվելով, իր աղնիւ և մարդասէր բնատրութեամբ, կարճ միջոցում կարողացաւ ժողովրդի համակրանքը գրաւել: Յանկանում ենք պարտին, որտեղ և լինի, իր գործունէութեան մէջ աջողութիւն:»

ԱՇՏԱՐԱԿ գիւղից մեղ գրում են. «Մօտ օրերումս վախճանվեց մեր համագիւղացի կարապետ ֆարուսեանը, որի ծառանքները, իրանց հօր կաթիլի համաձայն, քեւ լինի փոխարէն նուիրեցին եկեղեցուն և ծխական դպրոցին հարկւրական բուրլի և մի խաղվար ցորեն ու քսան բուրլի փող աղբատներին:»

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ՉԻՆԱ ԵՄՊՈՆԱԿԱՆ ՊԱՏԵՐԱՋՄԸ

Չինաստանի և Նագոնիայի պատերազմը նոյն կատարութեամբ առաջ է գնում, ինչպէս և առաջ, թէև նա այժմ այլ ևս չէ գրաւում առանձին ուշադրութիւն Նարոպայում:

Նագոնացիները յաղթութիւն յաղթութեան յետևից տանելով՝ անկարար առաջ են գնում: Նագոնացիները այնքան մեծ յոյսեր ունեն, որ արդէն խօսում են Չինաստանի մարաքաղաքը վերցնելու մասին:

Իսկ հետեանքը:

Դրա պատասխան կարող է լինել այն հեռագիրը, որ այս օրերս հեռագրական գործակալութեան միջոցով ստացանք Լոնդոնից: Ահա.

«Times» լրագրի Պարիզի թղթակցի ստացած տեղեկութեան համեմատ, պետութիւնները իբր թէ վճել են չը միջամտել եսպոնա-չինական պատերազմում, մինչև որ Չինաստանը իրան յաղթված չի համարի: Այս նագոնիայի կը յայտնվի, որ պետութիւնները չեն լինու տայ, որ Նագոնիան երկիրները զբաւի ասիական կոնտինենտի վրա, բայց արդէն չեն դնի, եթէ իրան հողային զիջումներ անվեն կոնտինենտից դուրս: Պատերազմական ծախսերի համար վարձատրութեան չափը պետութիւնները թողնում են որոշելու պատերազմող կողմերին: Չինաստանից կը պահանջվի բանալ իր բոլոր նաւահանգիստները, թէ իր սեփական շահերի համար, և թէ ընդհանուր քաղաքակրթութեան շահերը ի նկատի ունենալով:»

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐԻՍԻՑԻՑ

Կ. Պոլիս, յունուարի 21-ին

Յունուար 17 երեքշաբթի գիշեր երկու հայ կտորձ ջրհանկիր իրենց կոնակէն երկու հարուած ընդունելով կը մեռնէին: Մարդասպանը կայսերական պալատին բարձրաստիճան պաշտօնատար մըն էր. աղատ մնաց. ոճիրը գործուեցաւ Բերայի մէջ:

Միւս օրը, չորեքշաբթի, զինուորական մը ելլաւ արդի պալատէն մեկնելով մէկ ժամուան տեղ սուրը ձեռքը կը վազէ. դէպք ելլողը կը դարձնէ 13 հողի կը վրաւորել կամ կը սպաննէ: Մարդասպանութիւնը տպվեց լրագրիներուն մէջ. ոճիրը կը գործուի Բերայի մէջ. մարդասպանը դեռ չէ բռնուած. երկու թիւրք ալ սպաննած է, բայց սխալմամբ, կարծես թէ ըրիտտունեաները թաղին մէջ իսլամ չի գտնուի:

Մտածեցէք, զինուոր մը մէկ ժամ կը վազէ բաց սուրով կը յարձակի 13 հողի վրա, ահաբեկ կընէ ամբողջ թաղ մը, և սակայն ոչ մէկ ստիկան, ոչ մէկ զինուոր, ոչ մէկ պահպան կարող կըլլայ բռնել ոճիրագործը. ինչո՞ւ, վասն զի իսլամ է և զինուոր: Ոճիրագործութիւնը կը պատահէր ժամը իրիկուան 6-ին, այդ թաղին պահպանները թիւրք են, վասն զի քրիստոնէի թաղ է: Ոճիրներէն մի կը քանին կատարուեցաւ զինուորական զպրօցին առջև, ամենքը կը տեսնէին ու ոչ ոք տեղէն չարժեցաւ:

Կատարութիւնը չի հրատարակեց թէ ոճիրագործը զինուորական է: Հրատարակեց թէ ձերբակալուած է, բայց սուտ է—գէթ մինչև հիմա:***

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐԻՍԻՑԻՑ

Տրապիզոն, յունուարի 22-ին

Անդլիացի երկու օտարականներէն մին, ինչպէս արդէն երէկ զրեցինք ձեզ, անգլիական «T-

mes» լրագրի Բեթերպուրի թղթակցին է (անուանը ոչ թէ Մէնճըր, ինչպէս սխալմամբ հարդեցինք), իսկ միւսը՝ հաղարակտ Պըրլօ. այս վերջինը ընկերացած է այդ թղթակցին երթալ որոնելու անգլիական «Daily News» լրագրի թղթակցի՝ Չարլզ Ֆիցլերալդը, որ անյայտացած է, կըսուի, Հայաստանի խորքերը:

Օտարականները այլ ևս զգալով, որ կառավարութեան ձգձգումը ուրիշ բան չի նշանակիր, բայց եթէ արդէն իրենց դէպի վեր՝ Սասուն երթալու, կը ստիպուին հրաժարիլ իրենց մտադրածէն (գէթ Տրապիզոնի ճամբով երթալու դատարանէն), բայց և այնպէս կը պահանջեն կառավարութեան իրենց վատնած 60 օսմանեան օսկոյ ճամբու ծախքը: Կառավարութիւնը առանց վարանման կամ առաքելութեան՝ կը վճարէ անխօսուկ այդ գումարը, որով կապագոյցուի թէ օտարականներուն դէպի երկրի խորքը մեկնելուն արդէն էր, թէև յիշատակներուն թէքընէնքուն մէջ երթալիք տեղերին մինչև կարին արդէն նշանակուած էր:

Թղթակցը երէկ երեկոյ մէկնեցաւ Պաթում՝ անկէ Թիֆլիս երթալու համար, թերևս ուրիշ կողմով իւր մտադրած տեղը հասնելու պիտի ջանայ: Իսկ հաղարակտ Պըրլօ դեռ հոս կը մնայ և կը պատրաստուի Պոլիս մեկնելու:

Արդեօք կառավարութեան այս արգելքը գրաւական մը չէ իր մէջ վախին, թէ Սասունի կոտորածին ստուգութիւնը կրնայ շուտով լոյս տեսնուի: Եթէ դիտել, թերևս սուղմանը դեռ կը յուսայ քննիչ յանձնախմբին քննութիւն ալ ապագիւրն անել շնորհիւ իւր անհատում գանձին:

Տաճկական կանոնաւորութեան ու կարգապահութեան տրիպար մը—Այսօր տեղոյս տաճկական բօսթատունը յանձնեց հասցնելուն վերէն՝ ներքին նահանգներն եկած նամակներ, որոնք զիտեք ինչ թուական կը կրեն,—1894 հոկտեմբեր ամսի վերջերը, ուրեմն մօտ երեք ամսուայ նամակներ... Այսպիսի օրինակիլ յատկութիւններ միայն մեր գործունեայ ու խնամատար կառավարութեան սեփականութիւնն է:

Գ.—ին

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՌՈՒՍԱՅ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆԻՑ

ՆՕՎՊՕՐՈՒ, 27 յունուարի: Քաղաքային դուման որոշեց 1000 բ. կայսր Ալեքսանդր ՈՒ-ի արձանի համար Մօսկվայում:

ՊԱՐԻՉ, 27 յունուարի: Պետաճամաւորների ժողովում Մէլիքեթի բանակային հարցի համար կազմված յանձնաժողովի նախագահը, թոյլտրութիւն խնդրեց հանգրուում և հանրայնութեամբ աշխատող բանակային զորութեան ընդհանուր քննութիւն կատարել: Միջոցառման թիւն ընտանեց, բայց մի պայմանով, որ յանձնաժողովը հարցը պէտք է քննի օրնստրական տեսակետից: Պատգամաւորների ժողովը ընդունեց այդ նկատողութիւնը:

Անդրատանտան «Gascogne» ընկերութեան օվկիանոսական շղթիւսը, որը Հալիպէ գնում էր Նիւ-Եորկ, չեկա սովորական ժամանակին: Երեք օր է, որ նրա մասին ոչինչ տեղեկութիւններ չը կան: Մեծ անանպատուութիւն է տրուել:

ՄԱՐՍԻՅԱ, 27 յունուարի: Մարտիկով անցաւ չինական արտակարգ դեսպանը, որին յանձնարարված է տեղեկանալ Պարիզում, Բերլինում, Վիեննայում և Պետերբուրգում պետութիւնների միջնորդութեան մասին՝ եսպոնա-չինական պատերազմը դադարեցնելու համար:

ԲԵՐԼԻՆ, 27 յունուարի: Կայսրը այսօր զինուորական ժողովում կարողաց մի քանի քաղաքի և նաւատորմի ձեռք ձեռքի տուած գործողութիւնների մասին, լուսաբանելով դրութիւնը եսպոնա-չինական պատերազմի վերջացած անցքերով:

ԲՈՒՂՊՈՒՇՏ, 27 յունուարի: Արդարադատութեան միջնորդ Վլադիմիր, մեծ կուրից յետոյ, ընտրվեց Սալատարնում կաթիլի կուսակցութեան կանգնադատի դէմ:

ԳՐԱՅ, 27 յունուարի: Սալատարնում պատգամաւորները սկսում, յայտարարելով որ այլ ևս չեն մասնակցի սկսիլ աշխատանքներին, հեռացան նիւտի դահլիճից: Գրա պատճառն այն էր, որ գերմանացի պատգամաւորները սալատարնական լեզուի դասատուութեամբ գիմնադրանքի հիմնելու դէմ ձայն տուեցին:

ԲԵՂՊՈՒՄ, 27 յունուարի: Ալեքսանդր թագաւորի տեսակցութեան առիթով Նաւալիս թագուհու հետ, կառավարութիւնը հեռագիր ուղարկեց թագաւորին՝ արտայայտելով իր հաւատարմ կատարութեան զրացունքները և մասնակցութիւնը թագաւորի ուրախութեանը:

ԼՕՆՊՕՆ, 27 յունուարի: Հաճոյց հեռագրում են, որ Նեպոլիտանեան իշխանի պակարգու-

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Կ. Պոլսից մեզ գրում են. «Հինգշաբթի, ամսին 19-ին, պատրիարքը այցելեց անգլիական դեսպանին և երկուր անուակցութիւն ունեցաւ: Պատրիարքը դեսպանական այցելութիւններու մասին արգելվեցաւ թերթերու մէջ գրելը:»

Կոստերական կովկասեան Գիւղատնտեսական ընկերութեան մէջ նորից սկսվել են գիւղատնտեսական զբոյցները և տեղի են ունենում ուրբաթ երեկոյները: Այդ զբոյցներին մասնակցում են թէ ընկերութեան անդամները և թէ կողմնակի անձինք: Խրքաքննիչը անձն, որ հետաքրքրվում է գիւղատնտեսութեամբ, գայիս է այդ զբոյցներին և խօսակցում ու խորհրդակցում իրան զբողի ունեցաւ ամսին 27-ին, ուրբաթ օրը: Ժողովել էին մինչև քսան և հինգ հողի խօսակցութեան առարկաներն էին՝ շերամապահութեան այժմեան դրութիւնը և նրան բարւոքելու հնարները, գաւառական գործողների բաղնաջնելու միջոցները և մի քանի մանր հարցեր:

Նիւ-Եորկի «Սընտի Աւր» ամսագրի նոյնամբի համարում տպագրված է իշխան Լուսինեանի պատկերը՝ կենսագրութեան հետ միասին:

Կերակի օր, յունուարի 29-ին, վաճառի բազում, էրզրումի Սանասարեան դպրոցի հիմնադիր Սըկրտիչ Սանասարեանի գերեզմանի վրա հողեհան-

